

har sagt, at jeg søgte at forstyrre ved at holde Tale. Jeg vil sige de Herrer, at jeg ikke har holdt en eneste Tale under deres Møde, men jeg gjorde Mit til at tysse paa Følk. Der var tilmed ikke Tale om, at Noget kunde høre et Ord; thi saa snart jeg viste mig, raabte de dannede Proprietærer i Munden paa hverandre, saa intet Menneſſe kunde høre, hvad der blev sagt. Jeg søgte, som sagt, at faae mine Meningsſæller til at være stille, og det troede jeg, at jeg kunde, men det lykkedes ikke. Nu vil jeg blot, for at de Herrer kunde se, hvorledes deres egne Blades Referater og deres egen Opfattelse er, og hvorledes det Hele er blevet refereret i deres Blade, bemærke, at for det Første er det, at jeg stod op paa en Stol for at tysse paa Følk, i et Blad gjort til, at jeg havde holdt Tale. Dernæst har man i et andet Blad, uimodſagt af Redaktionen og til Trods for min Erklæring, faaet Lov til at erklære, at jeg blev taget ned af Stolen af to Politibetjente og ført bort, og et tredje Blad har erklæret, at saa kom Højmark op paa Stolen; der staar: Højmark kom derefter op paa Stolen. Jeg antager, at der derved er sigtet til det ærede Medlem fra Sønderſø. Nu vil jeg sige, hvorledes det forholder sig. Jeg har ikke talt, det ærede Medlem fra Sønderſø var ikke i Frederiksborg den Dag, og hvad Vortførelsen ved de to Politibetjente angaar, da forholder det sig ſaaledes, ſom det ærede Medlem fra Ribe (Buſſ), allerede har meddelt, at han og jeg begav os ſammen med Politiaſſiſtenten og 2 Betjente hen og opfordrede de Herrer til at ſtaffe Blads for os paa Tribunen. Der kunne de Herrer ſe et Exempel paa, i hvilken Grad deres egen Preſſe, ledet af Fanatismen, ikke kan ſe ſimpelt og klart paa Tingene, men giver en Beretning, ſom er abſolut i Strid med Sandheden og gjør det imod vor udtrykkelige Erklæring. Alſkurat det Samme, ſom ſtete i Sylland, ſtete her. Med Navn under erklære vi, at ſaaledes og ſaaledes var det, og dog erklære anonyme Artikler eller Artikler med Navn under det ſik Modſatte, endſkjøndt de Paa-gjældende vidſte Beſted med det. Derefter forefaldt den Epiſode, ſom det ærede Medlem fra Ribe meddelte. Det ſtete fra min Side udelukkende for at ſtaffe de Herrer Fred, og jeg havde ſaa lidt Interesſe af at gjøre det, at jeg ſlet ikke kan forſtaa, hvorfor de Herrer ſtulle tro, at jeg vilde gjøre det af anden Grund end den. Thi jeg havde iforveien ikke blot beſluttet ikke at ville tale, — det var vor Overenſtomſt — men jeg meddelte de Herrer, at jeg vilde ſlet ikke have Ordet for Andet end for at opfordre mine Meningsſæller til at være ſtulle, da de

ikke kunde høre, hvad jeg ſagde nede fra. Det virkede ſaa fornærmende paa de Herrer af denne Komite, og jeg har hørt Grunden til det af det ærede Medlem fra Frederiksborg (Holch), nemlig at man ikke kunde være beſkjendt at tage imod min Hjælp. Det veed jeg nu ikke; men ſaa Meget er viſt, at naar man ikke ſelv kan holde Styret paa ſine Følk, maa man tage den Hjælp, man kan faae. Det kunde de nu ikke. Derefter forlod jeg deres Tribune og gjorde ikke noget yderligere Forſøg, idet jeg meddelte de Herrer, at nu maatte de ſelv tage Anſvaret for, hvorledes de kunde holde Orden; naar de ikke vilde modtage min Aſſiſtance, maatte de ſelv bære Anſvaret. Derefter holdt de deres Møde. Paa et senere Stadium var der en Bevægelse i Forſamlingen. Jeg veed ikke, hvorledes den opſtod, men der opſtod et Rhygte om, at det ærede Medlem fra Njøge (Hørup) og jeg vare gaaede ned ved den anden Ende af Pladsen, fordi vi vilde holde Møde der, og da Følk troede, at der ſkulde holdes Møde der, førte det til, at mange Menneſter ſtrømmede ſammen dernede. Derpaa kom Politiaſſiſtent Korn hen til mig og meddelte, at det ſelvfølgelig ikke kunde gaa. Jeg havde ikke tænkt paa at holde Møde, og jeg meddelte da øieblikkelig mine omſtaaende Venner, at vi ſelvfølgelig ikke maatte gjøre Nogetſomhelſt mod Aſſiſtentens Raalæg. Jeg ſkal med det Samme udtale, at Politiaſſiſtent Korns Opfordring til at forlade Pladsen og Henſtilling til at holde et ſærligt Møde ved Siden af modſatte jeg mig, fordi jeg netop vilde, at de ærede Herrer af Modpartiet ſkulde have Leilighed til at ſtemme over Veiremdødens Beſlutning, ſom senere blev forelagt. Derefter forløb Mødet ganſte ſtulle; der ſtete ikke videre end det, man altid maa finde ſig i ved politiske Møder, hvor man har et ſtort Flertal mod ſig, at man bliver raabt paa paa en ubehagelig Maade, at der iſtedfor „Hurra“ raabes „ned“, og at der bliver ſløttet op. Naar man vil holde et politisk Møde, maa man hertilands ikke være ſaa omſkinneth og ikke Alle forlange at være paſket ned i Bomuld og ikke frygte for, at der ſter det Mindſte, ſom kan ſaare Ens Nerver. Det maa man finde ſig i, og det maa navnlig vi, naar vi træde op mod de Herrer af Modpartiet. Forinden det Foranvænte ſtete, ſkal jeg endnu meddele, og det vil jeg navnlig bede de Herrer at mindes, at Mange kom hen til mig og ſagde, at de vare forbittede over den Maaade, hvorpaa de vare blevne behandlet og tiltalte fra Tribunen, og de ſpurgte, hvorfor jeg vilde blande mig i den Ting; de havde meſt Lyſt